

религиозных системах [Электронный ресурс] / М.Г. Батуркин. – Режим доступа: <http://www.newacropolis.org.ua/ru/study/conference/?thesis=3395>

4. Габович Е. Предыстория современных календарей [Электронный ресурс] / Е. Габович. – Режим доступа: <http://artifact.org.ru/detalirovka-voprosov-globalnoy-teorii/evgeniy-gabovich-predistoriya-pod-znakom-voprosa.html>

5. Гуревич А.Я. Представления о времени в средневековой Европе / А.Я. Гуревич // История и психология / Под ред. Б.Ф. Поршнева, Л.И. Анцыферовой. – М.: Наука, 1971. – С. 159–198.

6. Гюйо М. Происхождение идеи времени / М. Гюйо. – СПб.: Изд-во т-ва «Знание», 1899. – 372 с.

7. Ермаков С.Э. Время богов и время людей. Основы славянского языческого календаря / С.Э. Ермаков, Д.А. Гаврилов. – М.: Ганга, 2009. – 288 с.

8. Иванов В.В. Индоевропейские названия времен года / В.В. Иванов // Календарно-хронологическая культура и проблемы ее изучения: К 870-летию «Учения» Кирика Новгорода: Материалы научной конференции. – М.: Российский государственный гуманитарный университет, 2006. – С. 64–70.

9. Каган М.С. Время как философская проблема / М.С. Каган // Вопросы философии. – 1982. – № 10. – С. 117–124.

10. Коннова М.Н. Концептуальные метафоры времени в современном английском языке: Автореф. дис. ... канд. филол. наук: 10.02.04. – германские языки / М.Н. Коннова; Моск. гос. ун-т им. М.В. Ломоносова. – Москва, 2007. – 25 с.

Статья посвящена исследованию экстралингвистического контекста формирования лексики сферы времени и календаря, прежде всего мифологическому мировосприятию носителей архаических языково-культурных традиций.

Ключевые слова: лексика, время, календарь, мифологическое мировосприятие

The main concern of the research is extralinguistic context of the time and calendar lexicon's formation, especially mythological world view in archaic lingvocultural traditions.

Key words: lexicon, time, calendar, mythological world view

УДК811.161.2'37/38

Юлія Виноградова

(м. Київ)

ОСОБЛИВОСТІ ВИЯВУ СИНКРЕТИЗМУ НА РІВНІ ОБСТАВИННИХ ДЕТЕРМІНАНТІВ

Стаття присвячена вивченню та аналізу речень текстів офіційно-ділового стилю в українській лінгвістиці на сучасному етапі її розвитку. Увага зосереджена на основних параметрах, жанрах реалізації, власне мовних особливостях офіційно-ділового стилю та на специфіці вживання в ньому синкретичних обставинних детермінантних поширювачів.

Ключові слова: стиль, мовний стиль, офіційно-діловий стиль, офіційно-діловий дискурс, офіційно-діловий текст, синкретизм, обставинний детермінант.

Не всі мовні одиниці відзначаються вираженою дискретністю (роздільністю), деякі з них мають синкретичну (змішану) природу, характеризуються синкретизмом. Це зумовлює труднощі класифікації мовних одиниць: синкретичні явища не вписуються у традиційні типологічні системи, руйнують їхню зв'язність і логічність.

Синкретизм – це явище поєднання, злиття, інтеграції двох чи більше значень в одній формі, яке притаманне усім рівням мовної структури.

Проблемі синкретичних членів речення у вітчизняному та зарубіжному мовознавстві приділялась велика увага: вивчення формально-граматичних й семантичних ознак членів речення синкретичного типу, виділення, опис й диференціація, особливості стильового функціонування тощо. Зокрема питанню дослідження синкретизму у сфері членів речення були присвячені роботи таких визначних мовознавців: В.В. Виноградова, В.В. Бабайцевої, Г.О. Золотової, Н.Ю. Шведової, Л.Д. Чеснокової, О.О. Потєбні, І.Р. Вихованця, К.Г. Городенської, А.П. Загнітка, Л.М. Руденко, В.С. Юрченка, В.П. Малащенко та ін..

На рівні синтаксичних конструкцій привертає увагу й обставинний детермінант як синкретичний другорядний член речення, який конденсує нові додаткові властивості вже існуючих елементів висловлювання, синтезує диференційні структурні і семантичні ознаки і функції (особливості синтаксичного зв'язку між компонентами, семантичну і граматичну природу слова, невідповідність змісту /обставинне лексико-семантичне значення/ і форми).

На основі проведених спостережень над мовним матеріалом різних груп документів за призначенням абсолютно чітко можна стверджувати про те, що неоднакові за обставинним семантичним значенням детермінантні поширювачі можуть утворювати дво- та багатокомпонентні синкретичні обставинно-детермінативні утворення (групи, компоненти).

Іноді синкретизм виступає не лише виразником поєднання різнорідних за семантичним значенням обставинних детермінантів у спільну синкретичну групу другорядних поширювачів, а й репрезентує (розкриває) різнобічну характеристику одного і того ж обставинного детермінантного члена речення. Наприклад, прислівник *терміново*, який може виконувати у реченні функцію облігаторної обставини, а також входити до складу обставинного детермінанта, поєднує у собі різні семантичні значення залежно від контексту і змісту висловлюваного: *тривалість дії у часі (проти якого часового проміжку відбувається дія? – обставина /детермінант/ часу); міру і ступінь (наскільки швидко виконується чи має бути виконана дія? –*

обставина /детермінант/ міри і ступеня); спосіб дії (як?, яким чином?, яким способом виконується чи має бути виконана дія? – обставина /детермінант/ способу дії). Наприклад:

Термінові відреагувавши на офіційну скаргу щодо невиконання умов договору /синкретичний обставинний детермінант /, приносимо вибачення за тимчасові незручності та приkre непорозуміння, яке сталося внаслідок несправності технічного обладнання [службовий лист-відповідь на скаргу].

У межах обставинних детермінантів із загальним значенням способу дії можна виділити компоненти наділені семантикою міри і ступеня. Вони вказують на ступінь реалізації процесу дії при передачі інформації офіційного характеру. Значення міри і ступеня корелює із семантикою динамічності, тому така детермінація є привелюючою саме для процесів і дій (перш за все фізичних), для станів вона не характерна: *реагувати терміново, швидко, швидко вирішувати питання* тощо.

Наявність додаткових значень у детермінантної синтаксеми – типове явище. Кожне основне значення не залежить від наявності або кількості допоміжних значень, воно є постійним, ускладненим. Семантичною домінантою синкретичних обов'язкових обставинних поширювачів є первинне ускладнене значення. Її виділення дозволяє визначати склад та межі самого детермінанта.

Предикати процесу регламентуються у часі та просторі також характерними обставинно-детермінативними конструкціями. Багато з таких поширювачів можуть поєднувати у собі кілька обставинних значень, що зумовлено їхньою вторинністю. Звідси й часте об'єднання часово-просторових (локально-темпоральних) характеристик у спільну значеннєву групу фонових детермінантних обставин.

Часто зустрічаємо у текстах документів поєднання фонових (часово-просторових) та супровідних характеристик, що призводить до появи синкретичних обставинних детермінантів (фоново-супровідних), наприклад: **Згідно з планом роботи на I семестр 2011-2012 навчального року** /обставинний детермінант відповідності із фоновим значенням часової характеристики – синкретичний/ *осіння заліково-екзаменаційна сесія буде проведена з ... по ... (дата) [доповідна записка, звіт, вказівка].*

Детермінанти супровідного типу виступають часто й самостійними обов'язковими синкретичними поширювачами речення офіційно-ділового дискурсу в цілому, володіють рядом структурно-семантичних показників, що дають можливість виділяти значення супутньої характеристики у якості домінуючого ускладнюючого компонента реченнєвої структури.

Синкретизм обставинних детермінантів порівняно з іншими членами речення пояснюється відсутністю формальної залежності від будь-якої словоформи у складі речення, ступенем поширеності обставинно-детермінативного члена речення, лексичним наповненням обставинного детермінанта.

Явище полісинкретизму у детермінантних групах, які характеризуються ускладненою семантикою (детермінантні групи самостійного, уточнювального, об'єднуючого /нероздільного/ відношення), наприклад: Занаказомдиректоранідприємства ... (повна назва) **ПІБ** /обставинний детермінант підстави/
зсічняпоберезеньпоточногорочу/обставинний детермінант часу/ **було проведено підготовчу роботу по реорганізації відомчих підрозділів установи**

зметоюпокращеннярівняроботимолодихспеціалістівтастажерів/обставинний детермінант мети/[наказ, розпорядження];
Насьогоднішнійдень/обставинний детермінант часу/
відповіднодоновогозаконупро... (повна назва документа) /обставинний детермінант відповідності, підстави/ **категорія працівників, які проходили кваліфіковану перепідготовку, може скористатися додатковими пільгами [положення, постанова];** Минулогорочувлітку/обставинний детермінант темпорального характеру/, набазінашогоуніверситету (унасвуніверситеті) /обставинний детермінант локальний/ **було відкрито курси підготовки до вступу до вищих навчальних закладів за такими спеціальностями: ... (перелік)[звіт].**

Значеннєвий синкретизм обставинних детермінантів (наявність синтезованих ознак) виникає в результаті функціонального синкретизму виразових засобів, зумовленого особливостями синтаксичного зв'язку між компонентами, лексико-граматичними властивостями поєднаних слів, невідповідністю змісту і форми вираження, що спричинено лексичною і граматичною природою, синкретизмом прийменника та категоріального значення відмінкової словоформи.

Обставинні детермінанти як одиниці синтаксису мають диференційні ознаки головних (властивість створювати додаткову предикативність у структурі речення) і другорядних членів речення (їх обставинна семантика) та займають так би мовити проміжну позицію між ними, виступаючи синкретичними компонентами висловлювання.

Спираючись на численні спроби окреслення змісту такого семантико-синтаксичного явища, як обставинна детермінація, слід акцентувати увагу на

її особливих диференційних ознаках і, відповідно, на її специфічному статусі в системі категорій синтаксису в площині офіційно-ділового дискурсу.

Позиція синкретичного обставинного детермінанта в структурі речення будь-якого документа майже завжди периферійна незалежно від того, чи в реченні наявна одна детермінантна субпозиція, чи їх значно більше. Блок обставинних поширювачів (детермінантів), який складається з кількох різнофункціональних компонентів (наприклад, із семантикою часу, місця, причини тощо), найчастіше займає позицію на початку речення (препозицію), наприклад:

Узв'язкуізвступомутравні2011прокудоНаціональногопедагогічногоуніверситетуіменіМ.П. Драгоманова переїхала разом із родиною до Києва, де навчалась з вересня 2011 року по травень 2012 року. /детермінантна група причини, часу: автобіографія; обставинний детермінант – у препозиції/;

Черезвідсутністьзастаномздоров'яназаняттяхвперіодз ... по ... (дата) (довідка додається) прошу дозволити безкоштовну перездачу екзаменів із дисциплін ... (перелік)/детермінантна група причини, місця, часу: заява; обставинний детермінант знаходиться у препозиції/;

Зметоюпідвищенняоб'єктивностіоцінюваннязнаньтавдосконаленнясистемиопитуванняпідчаспроведенняекзаменаційнихвипробувань... внести зміни і доповнення до Положення про ... (повна назва документа) /детермінантна група мети, часу: пропозиція; обставинний детермінант займає місце препозиції/. Але часто зустрічаємо й постпозитивне розташування детермінантних обставин у реченнях текстів офіційних документів, наприклад:

Прочу дозволити скласти осінню заліково-екзаменаційну сесію достроково з ... по ... (дата) черезвід'їздагастролідом. Брно (Угорщина)

09березня2012рокуускладізразковогоансамблюспортивногобальноготанцю ПДТЮСолом'янськогорайонум. Києва «Ритмиюності» /детермінантна група причини, місця, часу, способу дії: заява; обставинний детермінант – у постпозиції/; Прочу притягнути до суворої відповідальності винних у ДТПчерезнеуважністьтасуворопорушенняправилдорожньогооруху/детермінантна група причини (наслідку), способу дії: скарга; обставинний детермінант знаходиться у постпозиції/.

Вільне переміщення у реченні формально факультативних (обов'язкових) самостійних синкретичних детермінантів можливе лише за умови конденсації різних семантичних значень в одному і тому ж поширювачі одночасно:

Узв'язкуізбільшеннямтоварообігунаринкахміста/синкретичний

обставинний детермінант зі значенням причини-підстави/ просимо вчасно повідомляти про нові надходження товару та постійно оновлювати інформацію щодо запропонованої Вами продукції у каталогах [службовий лист-запит]. Пор. наприклад: ***Просимо вчасно повідомляти про нові надходження товару та постійно оновлювати інформацію щодо запропонованої Вами продукції у каталогах узв'язку із збільшенням товарообігу на ринках міста.***

Якщо ж обставинний поширювач являє собою синкретичну детермінантну групу злиття різнозначенневих конкретизаторів, таке вільне переміщення ускладнюється в результаті можливості втрати точності та послідовності у виконанні (викладенні) певних дій.

Враховуючи те, що детермінанти належать до синтаксичних форм ускладнення семантичної структури речення, а також зважаючи на наявність системного співвідношення прийменниково-субстантивних комплексів зі структурною схемою речення, з-поміж детермінантних членів речення виділяємо якісно-обставинні детермінанти. Прийменниково-субстантивні форми таких детермінантів на формально-граматичному рівні виступають самостійними поширювачами речення, а на семантико-синтаксичному – як словоформи, що формують атрибутивно-обставинний приреченнєвий кваліфікатор.

Якісно-обставинні детермінанти – окремий синкретичний різновид обставинно-детермінативних членів речення офіційно-ділового стилю. Вони, як самостійні поширювачі речення в цілому на формально-граматичному рівні і як засоби вираження додаткової (уточнюючої) обставинної характеристики у реченнях документів на семантико-синтаксичному рівні, формуються поєднанням прийменників обставинної семантики (*напередодні, проти, відносно, впродовж, назустріч, навколо та ін.*) і предикативних слів із значенням стану, процесу, властивостей тощо. Наприклад: ***Напередодні відкриття нового розважального комплексу «Фесрія»***
/обставинний детермінант часу/ 3
метою організації посиленої безпеки гостей і відвідувачів закладу обставинний детермінант мети/ було посилено охорону приміщення та прилеглої території. [звіт].

Основною умовою формування прийменниково-субстантивної синтаксичної форми синкретичного якісно-обставинного значення виступає використання в її складі предикативних слів і прийменників з обставинним значенням, що утворюються внаслідок поєднання автосемантичних іменних словоформ із відмінковою формою іменника (або його аналога) та виражають

обставинний відтінок значення словоформи, а субстантив зі значенням процесу, властивості, стану реалізує якісну ознаку.

Обставинні детермінанти синкретичного типу в системі другорядних членів речення постають обов'язковими самотійними конструктивно не зумовленими компонентами речення офіційно-ділового дискурсу, що привносять додаткову (конкретизуючу, уточнюючу) семантику.

Прийменниково-іменниковий поширювач-конкретизатор причинової семантики завжди підсилює обставинний смисловий відтінок синкретичних конструкцій з редукованими атрибутивним значенням на фоні збільшення кількості структурних компонентів прийменниково-іменникової конструкції.

Домінантними за частотністю використання у офіційно-діловому дискурсі виступають саме прийменниково-іменникові форми причинової семантики, що характеризуються помітним полісемантизмом. Вони виражаються в реченнях ділових паперів кількома лексико-граматичними моделями за схемою «прийменник + іменник у родовому, давальному, знахідному, орудному та місцевому відмінках».

Детермінантні обставини із семантикою причини супровідним значенням у реченні ділового змісту мають інколи семантику наслідку, адже причинно-наслідковий зв'язок (каузальність) – це зв'язок між однією подією (явищем, фактом, випадком), яку називають причиною та іншою подією, яка слідує за цією й іменується наслідком. Наприклад: **Внаслідок зниження курсу акцій стартового капіталу фірми «Альфа»/причинно-наслідковий синкретичний обставинний детермінант/ змушені тимчасово призупинити торги з метою уникнення подальших фінансових складнощів/темпорально-цільовий синкретичний обставинний поширювач/ [службовий лист-повідомлення].**

Детермінантні конструкції (ДК) обставинних поширювачів є важливим засобом репрезентації семантики каузальних відношень.

Ще одним супутнім значенням причинових детермінантних обставин є значення підстави (привід для певних дій і вчинків, обґрунтування причини виконання або вчинення цих дій), наприклад: **Народні обранці з втратою депутатської недоторканності/синкретичний обставинний детермінант підстави (в результаті чого?) темпорального характеру (коли? з якого часу?)/ повинні відчутти себе відповідальними громадянами перед державою і законом [усна/письмова доповідь, промова].** Маємо поєднання семантики підстави і часу, що вказує на пряму залежність усіх викладених у документах фактів від темпорального орієнтира.

Прикладами документів, у текстах яких спостерігаємо вживання полісинкретичних обставинних другорядних поширювачів підстави, є документи щодо особового складу (заява, наказ), документи з господарсько-договірної діяльності (договір, угода), розпорядчі, деякі довідково-інформаційні ділові папери (довідка) та ін., адже висловлене у таких ділових паперах прохання, наказ, умова, домовленість, підтвердження певних дій обов'язково має бути чітко (юридично) обґрунтованим.

Більшість предикатів процесу у текстах документів також допускає поєднання з компонентами, що мають значення причини, наприклад: **Черезнеобережність та в результаті порушення правил безпеки під час проведення лабораторних робіт з використанням хімічних препаратів/обставинний детермінант причинно-наслідкового характеру/ було пошкоджено спеціальне обладнання на суму 0000 грн., 00 коп.. [акт проведення перевірки роботи технічного обладнання, протокол проведення перевірки]**.

До причинових виразових характеристик тяжіє кожна обставинна детермінантна синтаксема із загальним значенням обумовленості, тим самим розкриваючи синкретичну природу поєднання значень умови, допусту, мети, з одного боку, й підстави, відповідності, призначення – з іншого.

Нерідко у офіційно-ділових текстах вживаються й синкретичні обставинні детермінанти темпоральності + умови (умовно-часові). Умова, яку можна виявити лише заглибившись у семантико-синтаксичний зміст висловлювання, постає важливим елементом структури речення офіційного характеру. У такому випадку умовно-часові обставинні детермінанти вказують на ситуації, що передують іншим ситуаціям, а семантичне значення умови являє собою сукупність необхідних (достатніх) чинників, що впливають на проміжний чи кінцевий результат дії, на якість та правильність виконання чи обставини невиконання певних дій (завдань, доручень), репрезентованих у тексті ділового папера.

У поєднанні із часовим (темпоральним) значенням умовні обставинні детермінантні поширювачі набувають синкретичного змісту й передають умови в контексті часотривалості (умови обмежені й необмежені у часі, умови зумовлені часово-просторовими конкретизаторами: іноді з додатковим синкретичним значенням місця /локальні детермінанти/ тощо).

Для конструкцій з обставинними детермінантами причини, умови, допусту, мети значення змісту висловлюваного у тексті ділового папера розкривається в результаті взаємодії семантики обох частин речення, де детермінантна частина називає обумовлюючий фактор, а недетермінантна – обумовлений.

Прийменниково-відмінкові форми виступають домінантним засобом передачі локальної (просторової) детермінуючої семантики. Вони репрезентуються кількома семантико-синтаксичними моделями, а саме: «прийменник + іменник» у родовому відмінку, у знахідному відмінку, в орудному відмінку та у місцевому відмінку.

Локальні (просторові) неприслівні поширювачі часто набувають значення умови (так звані локально-умовні детермінанти), що спричинено метою вияву дії, адже мета або ціль – це бажаний кінцевий результат процесу дії, що означає стан у майбутньому, якого треба досягти. Оскільки постановка мети у текстах документів є також невід'ємною складовою частиною змісту ділового висловлювання, вона включає встановлення чітких і конкретних часоспрямованих завдань щодо вчинення (виконання) певних дій.

Процес постановки мети – важливий етап на рівні визначення напрямку розвитку та досягнення певних завдань. Визначення мети у текстах ділових паперів майже завжди пов'язане із конкретним проміжком часу, яким встановлюються межі виконання конкретної дії, тому утворення й функціонування локально-умовних обставинних детермінантів із прихованим темпорально-цільовим синкретичним значенням є типовим для офіційно-ділового дискурсу, наприклад: Заумовиперебуваннянатериторіїзаповідника «Джерельнаводиця» безоформленихналежнимчиномдокументів /синкретичний обставинний локально-умовний детермінант із цільовою характеристикою: пред'явлені умови спричинені метою охорони заповідника/ адміністрація лісництва має право застосовувати штрафні санкції відповіднодочинногозаконодавства /обставинний детермінант відповідності/[інструкція, постанова, вказівка, розпорядження, правила тощо].

Предикативи процесу можуть конкретизувати щодо часових параметрів темпоральні поширювачі і локативні детермінанти, деталізуючи прогресивну ситуацію щодо просторових орієнтирів: Підчаснавчання (коли?) вуніверситеті (де?) /часово-просторовий обставинний детермінант/ студент /ПІБ/ проходив педагогічну практику у ... (повна назва навчального закладу)[характеристика].

Темпоральність–значення синтаксичного часу, виявляється через відношення повідомлюваного до моменту мовлення або відсутність такого відношення. Характерною для речень текстів документів є часова визначеність – чітке й точне повідомлення про час реалізації (проведення, вчинення, здійснення, виконання) або невчинення дії. Часова невизначеність

– відсутність вказівки про відношення до моменту мовлення – не може бути ознакою офіційно-ділових висловлювань, оскільки втрата часового орієнтира призведе до порушення вимог (норм) щодо оформлення тексту документа.

Локально-темпоральні обставинні детермінанти можуть вказувати на конкретну пору року, час доби, час протягом доби, час упродовж найближчих по відношенню до теперішньої доби днів, але у речення офіційно-ділового дискурсу зазвичай називають конкретний час (дату і час, період часу, часовий проміжок) виконання чи невиконання тих чи інших дій.

Детермінантними обставинами локальної (просторової) семантики виступають прислівники — морфологізовані форми, якими встановлюються різні розміщення предметів щодо просторового орієнтира: *ліворуч, зверху, збоку, попереду, там* тощо. Такі прислівники лише у поєднанні з конкретними координатними конкретизаторами можуть повноцінно виконувати функцію просторових детермінантних обставин в контексті офіційно-ділового дискурсу. Локальна абстрактність «десь» є неприпустимою у реченнях ділових документів, адже невизначеність місця реалізації (проведення, вчинення, здійснення, виконання) або невчинення дії веде до втрати семантичної точності й конкретності у офіційному папері.

Категорія (локалізація) простору в текстах офіційно-ділового дискурсу переважно виражається прийменниковими конструкціями, іноді орудним безприйменниковим відмінком чи прислівниками, які означають загальне розташування у просторі, шлях руху, дистрибутивне поширення тощо. Словоформи ж із часовим (темпоральним) значенням, які належать до семантичного типу фонових детермінантів, створюють темпоральний фон для події, позначеної рештою синтаксичного складу висловлювання.

Синтез понять часу і простору, які є опорними (базовими) у текстах різнозначенневих документів, виступає необхідним, одним із найважливіших компонентів при побудові висловлювань офіційно-ділового змісту. Фонові детермінанти – це своєрідна експозиція того, про що йдеться у висловлюванні (у тексті документа). На відміну від функціонально більш навантажених каузальних детермінантів, які виражають ситуацію, вони пояснюють цю опорну ситуацію у часовому та локальному аспектах. Тривалість дії у часі (довготривала, короткотривала) або по відношенню до конкретного часового проміжку, а також обов'язкова вказівка місця дії – невід'ємні складові текстів усіх без винятку ділових паперів.

Синкретизм, суміщення семантики часу та умови (допустовості), причини і підстави, причини та умови, зіставно-порівняльних та фонових характеристик, супроводу і способу дії і т.п. в одних компонентах свідчать

про наявність перехідних категорійних величин, що зумовлюються змінами у загальній синтаксичній структурі мови, наприклад: Під час засідання/обставинний детермінант часу/_____ в процесі обговорення/обставинний детермінант супроводу, способу дії/даються чіткі відповіді на поставлені питання[звіт].

Речення з синкретичними обставинними детермінантами виступають формами складної номінації, адже відображають зв'язки і відношення між двома або більше подіями об'єктивної дійсності. Полісинкретичні обставинні поширювачі речення можуть реалізуватися як у межах однієї синкретичної групи так і в рамках міжгрупового детермінантного синкретизму.

При семантико-синтаксичному аналізі мовного матеріалу текстів офіційно-ділового дискурсу виявлена велика кількість різних комбінацій синкретичних утворень (поширювачів) обставинного типу, які не мають традиційної класифікації і однозначно не кваліфікуються, адже виступають складним поєднанням різнохарактерних утворень.

ЛІТЕРАТУРА

1. Крылова О. А. Детерминанты в аспекте коммуникативного синтаксиса // Вопр. языкознания. – 1976. № 2, - С. 43 – 52.
2. Наливайко Ю.Ю. Особливості вияву синкретизму на рівні детермінантів // Актуальні проблеми сучасної філології. Мовознавчі студії: Зб. наук. праць.– Випуск 13 / Укл.: К.Ф.Шульжук (наук. ред.) та ін. – Рівне: РДГУ, 2005. – С. 17 – 20.
3. Руденко Л.М. Обставинна детермінація в структурі тексту (семантико-синтаксичний і стилістичний аспекти): – К.: Україна-Віта, 1996. – 213 с.

Статья посвящена изучению и анализу предложений текстов официально-делового стиля в украинской лингвистике. Внимание сосредоточено на основных параметрах, жанрах реализации, языковых особенностях официально-делового стиля и на специфике употребления в нем синкретических обстоятельственных детерминирующих распространителей.

Ключевые слова: стиль, языковой стиль, официально-деловой стиль, официально-деловой дискурс, официально-деловой текст, синкретический обстоятельственный детерминант.

The article is devoted to the study and analysis of proposals and official-business style in Ukrainian linguistics. The focus is on key parameters, genres implementation language features of official-business style, and on the specific use of circumstantial determining distributors.

Keywords: style, language, style, style of official business, official and business discourse, official and business text, adverbial determinants.